

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] og Bomuld kan købes i fornødent Omfang —, men desværre er vi ikke i Stand til her i Danmark at oparbejde Raavarerne i saa stor Udstrækning, som det vilde være ønskeligt. Industriens Kapacitet paa dette Omraade er selv under normale Forhold ikke tilstrækkelig til, at vi her i Landet kan oparbejde hele vort Forbrug af Tekstilvarer fra Grunden, og en betydelig Del af Forbruget dækkes derfor under normale Forhold ved Import af Færdigvarer og Halvfabrikata. Saaledes har det altid været, og saadan maa man formode, det vil blive i Fremtiden, fordi man ikke kan tænke sig at ofre de mægtige Beløb, der skal til, for at de indenlandske Fabrikker kunde dække hele Landets Forbrug. I Dag er Forholdet det, at der er et ekstraordinært Behov for Tekstilvarer, idet der gennem Krigsaarene jo har været en betydelig Underforsyning, og hertil kommer Vanskelighederne ved at skaffe den fornødne Arbejdskraft. Det er det, vi i dette Øjeblik paa saa mange Omraader løber Panden imod: man kan ikke faa tilstrækkelig Arbejdskraft. Ellers havde vi haft mange flere færdige Tekstilvarer her i Landet. Det er en Umulighed i dette Øjeblik. Man er ikke engang i Stand til at udnytte de eksisterende Fabrikkers fulde Kapacitet.

Endelig er der jo Importen af Færdigvarer og Halvfabrikata. Her gør sig det Forhold gældende, at saa at sige hele Verden er i samme Nød for Tekstilvarer som vi selv, og vi plejer jo at tale en Del om her i vort Land, at vi vil staa lige med Folk i andre Lande. Mulighederne for Import af Betydning har derfor hidtil været ganske smaa. Der sættes imidlertid saavel fra Myndighedernes som fra Erhvervenes Side alt ind paa at gøre, hvad der kan gøres, for at skaffe de størst mulige Mængder Tekstilvarer til Landet, og disse Bestræbelser tager ikke blot Sigte paa de Lande, hvorfra vi normalt plejer at importere vore Tekstilvarer, men man har set sig om over hele Kloden for ikke at lade nogen som helst Mulighed gaa til Spilde. Vi har undersøgt, om vi kunde købe Tekstilvarer i Lande, som vi aldrig tidligere har tænkt os at købe disse Varer fra. Det har ogsaa været ved at lykkes, men saa kom der Eksportforbud i eet Land og en anden Bestemmelse i et andet Land, som har besværliggjort det, men vi har dog allerede nu faaet Tekstilvarer her til Landet fra Lande, som vi ikke tidligere har faaet fra, og har Haab om at faa mere. Der sættes ind paa at faa Garner og Metervarer, og det er ogsaa lykkedes at slutte visse Kon-

trakter om Forarbejdning i Udlandet af Raastoffer for dansk Regning.

Mangelen paa Tekstilvarer gør sig gældende med noget forskellig Styrke paa de forskellige Omraader. Størst er Mangelen utvivlsomt paa Bomuldsvarer, herunder saavel de vævede Varer til Skjorter og Kjoler som Trikotagevarer til Undertøj. Bestræbelserne for at købe Varer i Udlandet sættes derfor i ganske særlig Grad ind paa disse Omraader, og en vis Lysning for Importmulighederne synes at have vist sig netop i den allersidste Tid, men man kan dog ikke med blot nogen Sikkerhed bedømme, hvilken Import der vil kunne gennemføres i de kommende Maaned.

Saaledes som Forholdene ligger, tror jeg ikke, det er muligt i Dag at tage Stilling til, hvor længe den fastsatte Fortrinsret for de mindrebemidlede bør være gældende. Der er nogle, som ikke kommer med ind under Grænsen, der kan være lige saa haardt trængende paa dette Omraade som dem, der er med. Det, der drejer sig om, er, om man skal støde dem, der maaske betaler 1 Kr. mere i Skat end de andre, ud i Ørkenen, om de sidste 15 pCt. skal stødes ud i Ørkenen eller ikke paa dette Omraade, og jeg føler mig overbevist om, at de ærede Forslagsstillere vil give mig Ret i, at man maa have Sympati for dem ogsaa. Det er mit Haab, at det ikke skulde blive nødvendigt at opretholde Fortrinsretten alt for længe. Der er, som jeg sagde, talrige Mennesker, der ikke er berettigede til at faa udleveret Tekstilkort, som ogsaa trænger svært til at faa fornyet deres Garderobe.

Det, det drejer sig om, er altsaa saa snart som muligt at faa Dækning for de Mærker, der er sat i Kraft, og herpaa arbejdes som sagt af fuld Evne; men saa længe vi ikke kan udnytte vore Fabrikkers Kapacitet paa Grund af Mangelen paa Arbejdskraft, maa vi gøre os fortrolige med, at det trækker noget ud. I Dag kan der, som jeg nævnte, efter min Mening ikke tages Stilling til Spørgsmaalet om Fortrinsrettens Varighed, og jeg kan derfor ikke tiltræde det fremsatte Forslag om, at man allerede nu skulde fastlægge Terminen til Udgangen af indeværende Aar. Spørgsmaalet maa efter min Mening staa aabent indtil videre.

Kolbjørn: Krigstiden har i alle Hjem tæret paa Beholdningerne af Beklædning, Linned og Sengetøj, men værst stillede er de, som ikke havde økonomiske Muligheder for at forsyne sig i større Udstrækning, medens Varene i gamle Kvaliteter endnu var at faa. Vi fik desværre ingen Tekstilrationering